

Sygn. akt III AUa 370/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jolanta Hawryszko (spr.)
Sędziowie:	SSA Zofia Rybicka - Szkibiel SSA Barbara Białecka
Protokolant:	St. sekr. sąd. Edyta Rakowska

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2012 r. w Szczecinie

sprawy H. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 8 lutego 2012 r. sygn. akt VII U 798/11

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 370/12

UZASADNIENIE

Decyzją z 27 kwietnia 2011 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu H. P. prawa do emerytury z uwagi na brak 15. lat pracy w warunkach szczególnych na dzień 1 stycznia 1998 roku. Organ rentowy odmówił ubezpieczonemu uznania okresu od 14 maja 1973 roku do 9 sierpnia 1990 roku jako pracy w warunkach szczególnych z uwagi na brak świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Decyzję zaskarżył ubezpieczony.

Organ rentowy wnioskował o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z 8 lutego 2012 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił odwołanie H. P. ustalając, że ubezpieczony, urodzony 2 stycznia 1951 roku, legitymujący się łącznym okresem ubezpieczenia 29 lat, 5 miesięcy, 11 dni, złożył 19 stycznia

2011 roku wniosek o prawo do wcześniejszej emerytury. W okresie od 14 maja 1973 roku do 9 sierpnia 1990 roku zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w B.. Z tytułu zatrudnienia pracodawca wystawił ubezpieczonemu świadectwo pracy wskazując, że pracował na stanowisku operatora spycharki, kierowcy samochodu, operatora żurawia. W ramach powyższego zatrudnia ubezpieczony przez kilka lat pracował na żurawiu samojezdnym 6-tonowym, po tym jak podupadł na zdrowiu i odbył kurs obsługi tego pojazdu. Wcześniej ubezpieczony opracował jako operator 15-tonowej spycharki, pracował także w charakterze kierowcy. Na dzień wydania zaskarżonej decyzji oraz na dzień 8 lutego 2012 roku ubezpieczony nie rozwiązał stosunku pracy łączącego go z firmą (...).

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego sprawy Sąd Okręgowy, przywołując treść regulacji rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983, nr 8, poz. 43 ze zm.), a to § 1 ust. 2, § 2 ust. 1 i 2, § 21 wskazanego rozporządzenia, a także art. 184 w zw. z art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku nie uwzględnił odwołania. Wskazał, że merytoryczna ocena długości stażu pracy ubezpiezonego w warunkach szczególnych była w zbędna, gdyż odmowa przyznania ubezpieczonemu przedmiotowego świadczenia znajdowała oparcie w okoliczności pozostawaniu w stosunku pracy. Ubezpieczony oświadczył na rozprawie 8 lutego 2012 roku, że nadał łączy go stosunek pracy z firmą (...). Oznacza to, że ubezpieczony nie spełnił wymogu przewidzianego w przepisie art. 184 ust. 2 ustawy z 17 grudnia 1998 roku.

Apelację od wyroku złożył H. P. i wniósł o uchylene wyroku. Wskazał, że wobec braku świadectwa pracy wykonywania pracy w szczególnych warunkach przedstawił dwóch wiarygodnych świadków, którzy relacjonowali o jego pracy. Podał, że otrzymał wypowiedzenie z pracy i w dniu 27 lutego 2012 r. złożył ponownie wniosek do (...) Oddział w M..

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie. Rozpoznając przedmiotową sprawę sąd apelacyjny uznał za prawidłowe zarówno ustalenia faktyczne sądu okręgowego, jak i zastosowane przepisy prawa. Podstawą prawną rozstrzygnięcia są przepisy art. 184 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (ustawy emerytalnej) w związku z regulacjami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8, poz. 43 ze zm.). Zgodnie z treścią art. 184 ustawy emerytalnej ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32-34, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje jednak jedynie pod warunkiem m.in. rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpiezonego będącego pracownikiem (art. 184 ust. 2 ustawy emerytalnej). Z uregulowania prawnego wynika więc, że przesłanki nabycia prawa do wcześniejszej emerytury dla pracowników muszą być spełnione łącznie. Oznacza to, że brak choćby jednego z tych warunków powoduje niemożność nabycia uprawnień emerytalnych. Wnioskodawca na dzień złożenia wniosku nie rozwiązał stosunku pracy łączącego go z firmą (...) (wnioskodawca złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury w dniu 19 stycznia 2011 r.). Także w dniu wyrokowania przez sąd I instancji brak było informacji o rozwiązaniu stosunku pracy. Oświadczenie pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę z dnia 8 lutego 2012r., które ubezpieczony załączył do apelacji (k. 80) nie było równoznaczne z rozwiązaniem umowy o pracę z dniem wyrokowania, bowiem nie upłynął jeszcze okres wypowiedzenia umowy.

Mając powyższe na uwadze, sąd apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację ubezpiezonego.